

המיליונר בלילה אחד

חננה שישאיר לה אותה מפני שזו מזכרת מאחותה שמתה. "אם את בטוחה שזה מאחותך שמתה או בסדר" אמר טכסון ור השאיר את השרשרת על צווארה. גם אשר נכנס לחדר, נתן לה כוס מים והרגיע אותה. טכסון עצמו, כששמע את בכייה, הציע לה את סכיניו כדי שתרגע ותראה שאינו מתכוון להזיק לה. אך מיד אחרי כן הזהיר אותה שאם תדבר או תתלונן במישטרה הוא יהרוג אותה ואת מישפחתה.

ליזה היא צעירה תמירה ונאה, בעלת שפתיים חושניות מאד, בת 20. היא ילידת מארוקו המתגוררת באשדוד, ואשר עבדה כספרית. היא הכירה את פיליפ שבועות ספורים לפני המיקלה והפכה חברתו הי קבועה.

בסביבות השעה שתיים ושלשים בלילה נשמע צלצול נוסף בדלת. היא אלה בואדנה ואודט עוזר, אשת שותפה, שבאו להזהיר את פיליפ מפני הארבעה המחפשי שים אותו. הם נקלעו ישר לשיאה של סצנת החטיפה. בואדנה, שתיאר את עצמו על דוכן העדים כפחדן, שתה כוס ויסקי לחינוק וביקש ללכת. אך הצעירים התינגדו. הם אמרו: "אתם תשארו כאן עד הבוקר". אודט הכריזה מיד שהיא אינה נשארת, כי יש לה חמישה ילדים קטנים בבית ועליה לחזור אליהם מיד. הצעירים לא התנגדו ובואדנה ואודט עזבו את הבית. מדוע לא התלוננתם במישטרה? נשאלו בבית המישפט. ובואדנה השיב ש"חשב כי מדובר בסכסוך כספי על רקע עסקי רגיל, הוא לא ראה מכות ולא אלימות. לכן לא חשב שיש מקום לפנות למישטרה. הוא שיער שפיליפ ישלם להם את סכום הכסף שדרשו, שבוודאי לא יעלה על 100 אלף לירות, ויפטר מהם. אך הצעירים לא היו מוכנים להסתפק בסכומים צנועים כאלה. לדברי כתב-

תמורת חייו ואהובתו

מחויי בתליאביב אשר ואבי דורון והקטין טכסון והכסף הספיקו להיעלם. פיליפ חש לבטל את הצ'ק מפני ש"דאג לחיי לידיו הגרים באשדוד. הוא התייעץ בחברו בואדנה, וזה הציע לו לפנות למישטרה. פיליפ פנה, אך התשובה ש"קיבל משוטרי בשם אדמונד במישטרה אש"דוד, הפחידה אותו יותר מהחטיפה. לדבריו אמר לו השוטר: "אם אתה לא רוצה צרות אל תסתובב ליד תחנות מישטרה". כששמע תשובה זו, ונזכר באיומיהם של החוטפים שאם יתלונן במישטרה ירצחו אותו, את ליזה ואת מישפחתה, ברח עם ליזה למלון אכדיה בהרצליה.

רק ארבעה ימים אחרי כן, כאשר הסריפיק לספר לעורכי הדין ציפיון רותם על כל הקורות אותו, פנה עורך הדין בעצמו למישטרה ורק אז נשמעה תלונתו. פיליפ הכיר את אשר דורון ואת טכסון לפני המיקרה, הוא נהג לפגוש אותם ב"פיקוקס". לכן לא היה קשה לו לזהותם. אך המישטרה ערכה מיסדרויהוי לקטין,

"פיקוקס" הוא מועדון לילה בכיכר ארתרים. הוא כבר שימש רקע למישפט הסמיים של נאשמי מלון "רמדה". אסירים משתחררים חוגגים בו את חופשתם. הפעם היה המועדון רקע למישפט החטיפה. בגלל סיכוכי שותפות.

האישום, הם דרשו מפיליפ 200 אלף דולר, כפיצוי על הפסדם מכך שפיליפ לא מכר להם את חלקו בפיקוקס. פיליפ הסביר להם שאין בידו סכומי כסף כאלה, והם התפשרו על סך של 55 אלף דולר, כפיצוי על ביטול העסקה עם טכסון. הם נטלו מפיליפ גם שעון יתרה ושרשרת בשווי של כששת אלפים דולר. השחרר כמעט הפציע כאשר החוטפים ביקשו מפיליפ ומליזה להתלות אליהם. פיליפ נהג במכוניתו כאשר טכסון לצידו, וליזה ישבה במושב האחורי כאשר לצידה דורון המחזיק בידו סכין. הם הגיעו לביתו של טכסון ביום, ב"רחוב דונטה". טכסון כמארח מושלם הכין ארוחה וכיבד את חוטפיו, אך הם היו

העד שכחד חיים בואדנה, בעל קיוסק באשדוד, זיהה את הקטין שבין החוטפים בתחנת המישטרה כאשר פניו עטויים מסיכה. בואדנה העיד בבית המישפט כי הוא פחדן, מטיבעו, ולא רצה שהנאשמים יכירו את פניו.

ליזה שהעידה בבית המישפט כי חודשיים אחרי המיקרה לא יכלה לישון, וכי חלומי תיה היו מלאי פחדים. פרצה בכבי עז כאשר זיהתה את הקטין במישטרה. גם בבית המישפט, בעת מתן עדותה, לא יכלה להביט בעיניהם של הנאשמים, ואף לא לקרוא להם בשמותיהם, והיא זיהתה אר תם כ"השמאלי והימני". בואדנה, שאמר כי הוא פחדן גדול, פחד אפילו לזהות את הקטין במישטרה, ורק אחרי שהבטיחו לו כי יכסו את פניו במסיכה הסכים ל"עשות זאת".

פיליפ עצמו זיהה את הסכין שבו איים עליו אשר דורון בערב החטיפה. המישפט עדיין נמשך. הסניגורית נירה לידסקי משתדלת להוכיח כי שלושת ה"נאשמים" רק עזרו לטכסון לקבל כסף ש"הגיע לו, ואילו הם עצמם לא עברו כל עבירה. היא שלפה מכיסה יכטת-פאר, הי שייכת לדבריה לפיליפ, ואשר עליה התי כוון להקים קאזינו צף מחוץ למים הי טריטוריאליים של המדינה, ולמכור בו סמים. לדבריה, גם התכוון להבריח לארץ הראאין בפחיות של בירה מיובאת. עורכת הדין לידסקי אף טענה כי בין טכסון ו"פיליפ" הייתה עיסקת סמים, וכי טכסון מכר חשיש לפיליפ ורימה אותו, כל ההתחשבנות שבאה לידו ביטוי בערב החטיפה הייתה על רקע עיסקת החשיש.

על השופטים הדסה בניעיתו, משה טלגם זיעקב קומי יהיה להחליט, מי חטף את מי ולמה.

נפחדים מכדי לאכול. ליזה לא פסקה לבכות כל הערב, וכדי להרגיעה ציווה עליה טכ"סון ללכת לישון בחדר השינה.

השמאלי

והימני

כאשר זרחה השמש הביא טכסון לחמניות ושוקו לשתייה, וכיבד את אורחיו. אז נטל את פיליפ, ושניהם נסעו להוציא את הכסף מהבנק. ליזה נשארה בדירה עם אשר ועם הקטין. הם חקרו אר תה אם חימה באמת שווים לפיליפ כל-כך הרבה כסף, ואם היא סבורה שהוא ישלם להם. היא אמרה שאין לכסף כל קשר אליה והמשיכה לבכות. כל הלילה התחננה ש"יתירו לה לחזור לביתה כדי שהוריה לא ידאגו לה.

באותו זמן הוציא פיליפ דולרים מי חשבוננו בבנק באשדוד, והפך אותם כסף ישראלי. את הצ'קים הבנקאיים על סך מיליון ו-315 אלף לירות מסר לטכסון. הם חזרו ליפו, לקחו את ליזה ואת שאר החוטפים, ונסעו לבנק דיסקונט ב"יפו, שם פתח טכסון חשבון והפקיד בו את הצ'קים. יומיים לאחר-מכן משך טכסון מיליון ו-115 אלף לירות מחשבון זה, ו"נעלם".

כאשר נפרדו החוטפים מפיליפ ומליזה, לחצו את ידיהם, ואף נשקו ללחיה של ליזה. כיום עומדים בפני בית-המשפט ה"י

עושה במישטרה התייר הבלגי. פיליפ דה'קלארק ואהובתו ליזה שיטריית, נחטפו מביתם באשדוד באיומי סכין, כאשר בכתה ליזה מפחד נתן לה אחד החוטפים את הסכין. עלימנת שלא תחשוש.